

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษการพัฒนาทักษะปฏิบัติวิชาชีพการโรงแรมและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมโครงการ ผู้วิจัยได้นำเสนอสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

การศึกษการพัฒนาทักษะปฏิบัติวิชาชีพการโรงแรมและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมโครงการ สรุปผลได้ดังนี้

1. การประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะปฏิบัติวิชาชีพการโรงแรมและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมโครงการ ในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D.=0.45)

2. ทักษะปฏิบัติวิชาชีพการโรงแรม ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมโครงการ พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 13.15 ± 1.14 หลังเรียน เท่ากับ 16.60 ± 1.50 ซึ่งหลังเรียนมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 สูงกว่าก่อนเรียน โดยพบว่าหลังเรียนมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 90 และก่อนเรียน ร้อยละ 20

3. ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมโครงการ ก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียน ซึ่งโดยรวมทั้ง 3 ด้าน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 2.68 ± 0.38 และหลังเรียน เท่ากับ 3.88 ± 0.16 แปลผลในระดับดีมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ความคิดยืดหยุ่น คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 2.75 ± 0.44 และหลังเรียน เท่ากับ 3.95 ± 0.22 ความคิดริเริ่ม คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 2.70 ± 0.47 และ

หลังเรียน เท่ากับ 3.90 ± 0.31 ความคิดคลองแคลว คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 2.60 ± 0.50 และหลังเรียน เท่ากับ 3.80 ± 0.41

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการ พบว่า นักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.31)

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติวิชาชีพการโรงแรมและความคิดสร้างสรรค์ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมโครงการ ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทักษะปฏิบัติวิชาชีพการโรงแรม ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมโครงการ พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน ซึ่งหลังเรียนมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 สูงกว่าก่อนเรียน โดยหลังเรียนมีนักเรียน ที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 90 และก่อนเรียน ร้อยละ 20 ผลการวิจัยที่ออกมาเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยมี การศึกษาแนวคิดหลักการในการออกแบบ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการเขียนรายงาน รวมทั้ง นำเสนอผลการออกแบบ ซึ่งการจัดกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการออกแบบ และสถานการณ์จำลองได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติวิชาชีพการโรงแรม ส่งผลต่อระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียนการจัดการ สอนโดยใช้กิจกรรมโครงการ อีกทั้งการใช้กิจกรรมและกระบวนการกลุ่มตามศักยภาพของผู้เรียน และเกิดการพัฒนาตามความเหมาะสมของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวัฒน์ นิยมไทย (2553) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนด้วยโครงการเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็น สำคัญ ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากการเลือกในสิ่งที่สนใจ ได้ลงมือปฏิบัติจริง มีขั้นตอนการ ทำงานเป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ความรู้ใหม่ ๆ สามารถบูรณาการเรียนรู้แบบโครงการในรูปแบบการ เรียนรู้แบบกลุ่มได้ โดยมีผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด สอดคล้องกับแนวคิด ของ Niesz (2004) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ เพื่อสร้างการเรียนรู้ที่แท้จริง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ และวิธีที่จะใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ ในห้องเรียน พบว่า ในการจัดการเรียนรู้ครูต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ เพื่อรองรับนักเรียน ที่มีความสามารถการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ครูไม่ควรสอนเฉพาะเนื้อหาวิชาแต่ควรส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ให้นักเรียน ได้มีโอกาสพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสร้างความท้าทาย สำหรับครูให้ค้นหารูปแบบการสอนที่ทำให้ให้นักเรียนทุกคนประสบผลสำเร็จ การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า เมื่อนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงการไปดำเนินการในชั้นเรียนและออกแบบโดยใช้วิธีการ

สอนแบบโครงการ พบว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงการทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และทำให้เกิดผลบวกต่อการเรียนรู้

2. ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมโครงการ ก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียน ซึ่งโดยรวมทั้ง 3 ด้าน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน และหลังเรียน อยู่ในระดับดีมาก ผลจากการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ในช่วงของการฝึกความคิดคล่องแคล่ว นักเรียนต้องคิดตามเงื่อนไขและสถานการณ์ที่กำหนดในแต่ละกิจกรรม เป็นคำถามที่เปิดกว้างสำหรับการตอบคำถามของนักเรียน โดยมีเวลาเป็นตัวกำหนด ซึ่งนักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างรวดเร็วและหลากหลาย ตามระยะเวลาที่กำหนด สำหรับการฝึกทักษะความคิดยืดหยุ่น เป็นอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่ง เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถแยกประเภทจากสิ่งที่นักเรียนคิดคำตอบได้ ทักษะความคิดยืดหยุ่นถือว่ามีผลสำคัญอย่างยิ่ง ดังแนวคิดของ สิริกาญจน์ (2556, น. 12) ที่กล่าวว่า วิธีการพัฒนาความคิดยืดหยุ่น ครูผู้สอนต้องเป็นผู้ที่ช่วยให้นักเรียนได้ลองเปลี่ยนวิธีคิด ในส่วนของการฝึกทักษะความคิดริเริ่ม เป็นกิจกรรมที่เห็นพัฒนาการของนักเรียนอย่างชัดเจนที่สุด เช่น นักเรียนสามารถแสดงออกด้านความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างหลากหลาย กล้าที่จะนำเสนอผลงานที่เกิดจากความคิดและจินตนาการของนักเรียนเอง กิจกรรมนี้จะไม่ปิดกั้นความคิดของนักเรียน ผลการวิจัยดังกล่าว ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Elena (2009, P. 94) ที่พบว่า การทำแบบฝึกหัด โดยการใช้กระบวนการความคิดสร้างสรรค์ ที่มีอยู่ในหลักสูตรการสอนสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นด้านที่สำคัญของการพัฒนาวิชาชีพของบุคคล

ผลการวิจัยยังพบว่า ครูผู้สอนได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยได้มีการฝึกนิสัยในการคิดให้ผู้เรียน โดยเฉพาะเรื่องความคิดสร้างสรรค์ความกระตือรือร้น เพราะความกระตือรือร้นจะช่วยเพิ่มความตระหนักต่อปัญหาและประเด็นต่าง ๆ โดยจะช่วยเพิ่มความรู้สึกไม่พึงพอใจและความไม่สบายใจ ซึ่งจะทำให้เกิดความท้าทายและโอกาสในการศึกษาปัญหานั้น นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดไตร่ตรอง เมื่อมีสิ่งผิดพลาดเกิดขึ้นตัวบุคคลต้องการตรวจสอบโดยใช้การคิดจากมุมมองที่หลากหลาย เพื่อเปลี่ยนแปลงแนวคิดเดิมความกระตือรือร้นก็จะเกิดขึ้น โดยมีการวิเคราะห์วิจารณ์และการตั้งประเด็นคำถาม นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มโอกาสในการค้นหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยการสังเกตการมองหาข้อบกพร่อง การบันทึกสิ่งที่ไม่พึงพอใจของตนเองและบุคคลอื่น โดยยึดข้อเท็จจริงที่นำมาพิสูจน์และมีการพิจารณาร่วมกับบุคคลอื่นการพัฒนาลักษณะนิสัยในการจัดลำดับการคิดเป็นวิธีการทางอ้อม โดยการจัดลำดับการคิดจะกระทำผ่านการจัดลำดับของกิจกรรม นอกจากนี้ครูผู้สอนได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้นักเรียนรู้จักการอภิปรายเพราะการอภิปราย มีความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ล่วงหน้าแน่นอนและการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้แบบโครงการ มีขั้นตอนที่จะดำเนินการตั้งแต่การคิด และเลือกชื่อเรื่องหรือปัญหาที่จะศึกษา การวางแผนในการทำโครงการ การลงมือทำโครงการงานการเขียนรายงานเป็นการเสนอผลของการศึกษาค้นคว้า เป็นลายลักษณ์อักษรหรือเป็นเอกสารและการแสดงผลงานจึงเป็นกิจกรรมที่เป็น การฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดอย่างมีเหตุมีผล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของยุพิน (2559) พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ ก่อนเรียนและ หลังเรียน พบว่า คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์หลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่านักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ สามารถยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นมากขึ้น และทำให้นักเรียนนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ในทุกวิชา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ และเป็นการเรียนที่เกิดจากความอยากรู้ อยากเห็น ผู้เรียนมีการวางแผนด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ หะมิงมะ (2556) ได้รายงานผลการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ โครงงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในสังกัดมพหุ วัฒนธรรม พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ โครงงาน สามารถนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 3 บ้านปากน้ำในสังกัดมพหุวัฒนธรรมนักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอน ของการทำโครงการเข้าใจหลักการทางวิทยาศาสตร์ และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในความแตกต่างของ เพื่อนในชั้นเรียน มีความตั้งใจเรียนรู้กล้าแสดงความคิดเห็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนใน สังกัดมพหุวัฒนธรรมหลังการจัดการเรียนรู้ แบบ โครงงานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในสังกัดมพหุ วัฒนธรรมหลังการจัดการเรียนรู้ แบบ โครงงานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ แบบ โครงงานในสังกัดมพหุ วัฒนธรรมอยู่ในระดับมากและ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Papakum (2010) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกิจกรรมโครงการ วิทยาศาสตร์สำหรับการเรียนรู้เรื่องอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น จำนวน 39 คน ผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบ โครงงานวิทยาศาสตร์พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบ โครงงานวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

5.3.1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรกำหนดเวลาในการสอนในแต่ละชั้นของการสอนให้ชัดเจน

5.3.1.2 การพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมในด้านเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัย พิจารณาระดับความคิดสร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับศักยภาพของนักเรียน และพิจารณากิจกรรมที่ใช้ให้พอดีกับจำนวนชั่วโมงเรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล

5.3.1.3 ผู้สอนต้องกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงออกและกล้าเสนอความคิดเห็น ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นกันเอง ให้ความสนใจกับนักเรียนอย่างทั่วถึง ฝึกให้นักเรียนได้คิดอย่างอิสระในการสร้างสรรค์ผลงาน ส่งเสริมและสนับสนุนอย่างเต็มกำลัง

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมโครงการใช้ในการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพให้กับนักศึกษา ในรายวิชาอื่น ๆ และในสาขาวิชาอื่น ๆ โดยบูรณาการระหว่างทักษะให้สอดคล้องเหมาะสมกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกิจกรรมการเรียนรู้และระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน